: בהג״ה

תורה אור השלם

ו. וְיָשַׁב מְצְרֵף וּמְטַהֵּר

ֶּנְקֶּלֶ אֹתָם כַּזְּהָב וְכַבָּסֶף וְהָיוּ לִיִיִ מַגִּישֵׁי מִנְּחָה וְהָיוּ לִיִיִ מַגִּישֵׁי מִנְּחָה

וָיאמר עוֹד אַלהִים ויאמר עוֹד אַלהִים

בּצַדַקה:

מלכים ה אה"ע סי"

עא.

דבתר ש שיתגיירו קשים הם וה"ר

אברהם גר פירש לפי שהגרין בקיאין

במלות (ה) ומדקדקין בהם קשים הם

לישראל כספחת דמתוך כן הקב"ה

מזכיר עונותיהם של ישראל כשאין

עושין רלונו וכה"ג מלינו גבי הלרפית

ומ"ח יו) שחמרה מה לי ולך חיש

האלהים (כי) באת אלי להזכיר [את]

עוני שמתוך שהוא לדיק גמור היה

נראה לה שמוכיר השם עונה 4 ור"י

פירש דלפיכך קשים שנטמעו בישראל

ואין השכינה שורה אלא על משפחה

מיוחסת וכן נראה דמשום הכי מייתי הא דרבי חלבו על הא

מילתא דר׳ חמא בר חנינא:

והיו לה׳ מגישי מנחה בלדקה לדקתו

של הקב"ה היא שאינו מבדילם אלא

הואיל שנטמעו נטמעו. ורבי יהושע

בן לוי סבירא ליה האי מטהר לאו

מבדיל פסוליהן קאמר אלא מטהרם

ומכשירם כולם: עיסה. כעיקה שהיא

מעורבת. ובשם ר' משה מרומה"ט

שמעתי עיסה כפסולת ענבים שנסחט

משקה שלהם: בקשו לעשות בבל

עיסה. להחזיק משפחות ארץ ישראל

מיוחסות ולבדוק אחר משפחות בבל

כל הבחים לישה משם השה: קולים

חמם משימים בין עיני. משום

דרבי ממשפחת בבל היה מבני בניו

של הללט שעלה וחיבל נשיאותו של

בני בתיראם: יטפל לכם רבי חנינא.

להשיבכם דבר: טלוני בעריסה

ורולו. שלא יפשפשו אחר דבריו ויהא לריך לגלות משפחות והוא

סיה זקן ולא היה יכול לרוץ: אמר

להם אין שחיטה לעוף. דבר שהוא

תימה להם ולא גלה להם טעמו

כדי ע) שיהו טרודים בסברא הראשונה

ולא יחזרו אחר טעם השניה עד

שיפטר מהס. וטעם דאין שחיטה

לעוף מן התורה בשחיטת חולין (דף

מ:) יליף מושפך את דמום בשפיכה

בעלמא: ישבו ובדקו. במשפחות א"י לברר את דבריו: כיון שהגיעו

לסכנה. לפסול משפחות אנשי זרוע

שיהרגום פירשו: היכלא. שבועה

בהיכלו של מקום: בידינו הוא.

לגלות פסול משפחות ארץ ישראל:

סנינא. דכל משפחה שנטמעה

נטמעה דאין להפרישה ולהרחיקה

ולברר ספק מטומעיהם מי נטמע

מי לא נטמע אלא יניחום והם ספק

והם כשרים לעתיד לבה: בית

הלריפה. שם המשפחה: בן ליון.

אדם חשוב ואיש זרוע: ריחקה.

הכריז שהן פסולין: אליהו בא.

לעתיד לבא דכתיב (מלאכי ג) והשיב

לב אבות על בנים זה מבני בניו של

זה: 3 דיודעין. שהכל מחזיקים אותם

בפסולים שנתקרבו בזרוע: אבל

משפחה שנטמעה. מחמת שלה נודע

פסולה נטמעה: עוד אחרת. משפחה

אחרת היתה לבד אותה שקרבה בן

ליון: שם בן חרבע חותיות. קריחתו

ש וכתיבתו ופירושו חכמים מוסרין אותו

כו': לעלם. להעלים: כחיב זה

שמי וכתיב וזה זכרי. מדלא כתיב

שמי וזכרי משמע שלמדו שני שמות ואמר לו זה שמי מיוחד ובזה השני

אני נוכר: שם בן שתים עשרה ובן

הרבעים ושתים לה פירשו לנו:

משרבו הפרילין. המשתמשין בו:

לוכתב רב אלפס סוףס' האומר לעיל גבי יכולין ממזרין ליטהר כילד ממז שנשא שפחה וכו' והיינו שנשמ שפנה זכו זהיים דאר"י בן לוי כסף מטהר ממזרין שנאמר וכו' ופי' . הנדפס שם נשם רש"י כסף מטהר דממזר יקח שפחה ויוליד ממנה בן ושחררנה וכן פי' הר"ן בכוונה אמיתית של הרב אלפס וסיים אבל וכו' ע"ש], כ) סנהדרין לח., ג) [בכת"י: רבי ילחק בן פנחס. ובעיון יעקב שעל גורם רבי פנחם בן יאיר], ד) נזיר כט. חולין ד. וש"נ, ה) [בכת"י: בהס], ו) עדיות פ"ח מ"ו, ו) שם איתא וריחקוה בני ניון, ח) ג"ו שם, ט) שם איתא וקירבוה בני ליון, י) [תוספתא דנזיר ה"ב], ל) פסחים נ., ל) [בכת"י: אמרת], מ) [בכת"י: רבא, וכל"ל. (סה"ד, רש"ש)], () ועיין (פס"ד, רש"ש), ל) [עיין שבת טו ע"א], מ) [פסחים סו ע"א], מ) [בדפויד. שיהיו), פ) [דרפויד. יון, ל) [צ"ל דידעין. ועיין רש"ל, א) [בדפויד. ועיין הרש"ל, ועיין מהרש"ל הרש"ל, ועיין מהרש"ל ווען מהרש"ל, ועיין מהרש"ל או ווען מהרש"ל שפחים ענ: אימל להדיל שהלר ביני עורמו ניולות שאכל רבי טרפון בעלמו תרומה וע"ע בכורות נא: לר"ט שקל פדיון בכור וישוב על אלו תמלא במיקון כלי שרת], ש) [בדפו"ר אמ', ול"ל דאתרינן], ס) [בדפו"ר: שנתגיירון, בדפו"ר ונוסף ע"פ הרש"ל, ויתכן דל"ל (3 .[5"0

לעזי רש"י

מרומא"ט [מרומ"א]. מרומא (בירת איטליה). טרו"ף [טרופ"א]. נעימה.

מוסף רש"י

אין שחיטה לעוף מן התורה. אלא מדכרי סופרים (חוליו ר.). ואפילו למשה מסיני אין לו, אלא מדברי סופרים, ואין נבלת עוף קרויה נבלה אלא אם כן מתה מאליה או הרגה במכה שלא על ידי סימנים, אבל נחירה או עיקור סימנים כשר נו (שם כז:). למדרשיה בפירקא. קרייה דיו"ד ה"י דארגע אומיות דרשיה ינוטמיה החלויים בו חסר וי"ו, לשון העלמה נשם. לומר העלימהו שלא יקרא ככתבו (שמות ג טו). כתיב זה שמי וכתיב וה זכרי. כמיב זה שמי נענס, בהענתה וכתיב זה זכרי דמשמע קרייה ולא העלמה, לשון אחר כיון דכתב זה שמי פשיטא דזה זכרי, היאך יקרא אלא בשמו (שם). לא כשאני בשמו (שם). לא כשאני נכתב אני נקרא. שני שמות לימדו, שם הכתינה

יותר משאר עובדי כוכבים כדי שיתוספו עליהם גרים ולא נהירא דהא ^{ש)} אמר ביבמות (דף מז.) עובד כוכבים הבא להתגייר אומרים לו מה ראית שבאת להתגייר תדע שישראל דווים דחופים ואמרי' התם

מטהר השבטים. מיחסם: כסף מטהר ממורים. המטומעים בישראל מחמת ממונם והוא גורם להם שיטהרו שלעתיד לבא אין הקב"ה מבדילם מאחר שנדבקו בהם משפחות ישראל הרבה: **שנאמר** וישב מלרף ומעהר כסף. אותם שנטמעו מחמת עשרם וסיפיה דקרא משום דיפרוש הוא דאמר מר קשין גרים לישראל כספחת אלמא

> ממחר שבמים שבמו של לוי ממחר תחילה שנא' יוישב מצרף ומטהר כסף וטיהר את בני לוי וזיקק אותם כזהב וככםף והיו לה' מגישי מנחה בצדקה אמר רבי יהושע בן לוי כסף שמטהר ממזרים שנאמר וישב מצרף וממהר כסף מאי מגישי מנחה בצדקה א"ר יצחק צדקה עשה הקב"ה עם ישראל בשמשפחה שנטמעה נטמעה: גופא אמר רב יהודה אמר שמואל כל ארצות עיםה לארץ ישראל וארץ ישראל עיםה לבבל: בימי רבי בקשו לעשות בבל עיסה לארץ ישראל אמר להן יקונים אתם משימים לי בין עיני רצונכם ישפל עמכם ר' חנינא בר

חמא נמפל עמהם ר' חנינא בר חמא אמר להם כך מקובלני מר' ישמעאל בר' יוםי שאמר משום אביו כל ארצות עיסה לארץ ישראל וארץ ישראל עיםה לבבל בימי רבי יפנחם בקשו לעשות בבל עיםה לארץ ישראל אמר להם לעבדיו כשאני אומר שני דברים בבית המדרש מלוני בעריםה ורוצו כי עייל אמר להם מאין שחימה לעוף מן התורה אדיתבי וקמעייני בה אמר להו כל ארצות עיםה לארץ ישראל וארץ ישראל עיםה לבבל נטלוהו בעריםה ורצו רצו אחריו ולא הגיעוהו ישבו ובדקו עד שהגיעו לסכנה ופירשו א"ר יוחנן ∘ היכלא בידינו היא אבל מה אעשה שהרי גדולי הדור נטמעו סבה סבר לה כר' יצחק דאמר ר' יצחק משפחה שנטמעה נטמעה אמר אביי אף אנן נמי תנינא ימשפחת בית הצריפה היתה בעבר הירדן יוריחקה בן ציון בזרוע ©עוד אחרת היתה ©וקירבה בן ציון בזרוע כגון אלו אליהו בא לממא ולמהר לרחק ולקרב כגון אלו דידעין, אבל משפחה שנממעה נממעה תאנא עוד אחרת היתה ולא רצו חכמים לגלותה אבל חכמים מוסרים אותו לבניהם ולתלמידיהן פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן בר יצחק מסתברא כמאן דאמר פעם אחת בשבוע כדתניא יהריני נזיר אם לא אגלה משפחות יהיה נזיר יולא יגלה משפחות אמר רבה בר בר חגה אמר ר' יוחגן שם בְן ארבע אותיות חכמים מוסרין אותו לתלמידיהן פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן בר יצחק ימסתברא מוחזה לפסול פסול הא סתמא כשר והדר יתני מוחזק לכשר כשר הא סתמא פסול אמר רב הונא בר תחליפא משמיה יידרב לא קשיא

כמאן דאמר פעם אחת בשבוע דכתיב יזה שמי לעולם לעלם כתיב ירבא סבר למידרשיה בפירקא א"ל ההוא סבא לעלם כתיב רבי אבינא רמי כתיב זה שמי וכתיב זה זכרי אמר הקב"ה "לא כשאני נכתב אני נקרא נכתב אני ביו"ד ה"י ונקרא באל"ף דל"ת ת"ר בראשונה שם בן שתים עשרה אותיות היו מוסרין אותו לכל אדם משרבו, הפריצים היו מוסרים אותו לצנועים שבכהונה והצנועים שבכהונה מבליעים אותו בנעימת אחיהם הכהנים תניא אמר רבי מרפון פעם אחת עליתי אחר אחי אמי לדוכן והמיתי אזני אצל כהן גדול ושמעתי שהבליע שם בנעימת אחיו הכהנים אמר רב יהודה אמר רב שם בן ארבעים ושתים אותיות אין מוסרין אותו אלא למי שצנוע ועניו ועומד בחצי ימיו ואינו כועם ואינו משתכר ואינו מעמיד על מדותיו וכל היודעו והזהיר בו והמשמרו במהרה אהוב למעלה ונחמר לממה ואימתו מוטלת על הבריות ונוחל שני עולמים העולם הזה והעולם הבא אמר שמואל משמיה דסבא בבל בחזקת כשרה עומרת עד שיודע לך במה נפסלה שאר ארצות בחזקת פסול הן עומרות עד שיודע לך במה נכשרה ארץ ישראל מוחזק לפסול פסול מוחזק לכשר כשר הא גופא קשיא אמרת

אַבתיכם אַלהי אַברהם בְּבַּנְיָנְ בָּעְלְיָרְ אֶלְהַיִּ יִצְּחָק וַאלֹהִי יַעָּקב שְׁלָהְנִי אֲלִיכֶּם זָה שָׁמִי לְעלָם וְזָה זְבָרִי לְדֹר דֹר: שמות ג טו

2. זיאניו עוי גיייים. אָל משֶׁה כֹּה תֹאמֵר אֶל בְּנֵי יִשְׂרְאֵל יִיְ אֱלֹהֵי

גליון הש"ם נמ' היכלא בידינו. עיין תוי"ט פ"ב משנה ט'

הגהות הב"ח

(h) תום' ד"ה קשים וכו' ומדקדקין בהם. נ"ב והכי משמע בפסחים סוף דף גא דאין עושין חבורה שכולה גרים שמא ידקדקו בו ויביאוהו לידי פסול וע"ש פרש"י אבל התוס' תמהו . על גירסתו וע"ש:

תום' ר"י הזקן הקב״ה מאחר שנדבקו בהם משפחות ישראל. והרי"ף פי' בפרקין דלעיל רוושא כ) שפחה כר׳ נטמעה. ג) נטמעו עמהם מפני עושרם אין הקב"ה שנדבקו בהם מאחר משפחות הרבה. עיסה. היא מדומעת מקמח ומים ומלח ומורסן כך . כל הארצות משפחתם בני ארץ ישראל, וארץ עצמה ישראל ישואל עבטו מעורבת כנגד בבל שכל ה המשפחות הפסולות עלו מבבל (עיסה) שחזר הפסול לארץ ישראל. [עיסה. להחזיק משפחות ישראל מיוחסות] ולבדוק אחר משפחות בבל כל הרא לישא משח אשה. השה. למקום סכנה. לפסול משפחות אנשי זרוע שיהרגות היכלא שרועה שיוו גום. היכלא: שבונה בהיכלו של מקום אנו יודעים אותה משפחה. שנטמעה. מחמת שלא להפרישו מספק מי נטמע ימי לא נטמע. אלא לעתיד לבא. ומסתברא דכר׳ יהודה ס״ל דאמר בית שנטמעה מחמת שלא

ללנועים שבלהונה. לברך בו העם במקדש לחחר עבודת ליבור של חמיד של שחר: מבליעים חותו בנעימת חהיהם הלהנים. אותן שלא היו בקיאין בו ומברכין בשם בן ארבע אותיות כשהיו מושכין את קולם בנעימה היו אלו ממהרים להבליע את השם בן י"ב ולא היה נשמע לרבים מקול נעימות חביריהם. בנעימת ביסום קול שקורין טרו"ף: אחר אחי אמי. שהיה כהן ור" טרפון היה כהן? במוספתה דכתובות (פ"ה) מעשה בר' טרפון שקדש שלש מחות נשים בשני בלורת כדי להחכילם תרומה: לדוכן. לברך ברכת כהנים: וחינו מעמיד על מדוחיו. לנטור חיבה שמח ישתמש בו להנקם: עד שיודע לך. במשפחה שחתה בח לידבק בה במה נפסלה: עד שיודע לך כמה נכשרה. לריך אתה לבדוק אחר המשפחה כמו שאמרה משנחינו (לקמן דף עו.) ארבע אמהות שהן שמנה: